

върженници. Основа се **Независимостъ** (въ края на 1881 год.) Тя първа вдигна знамето на едно друго направление: яви се разногласие. Тукъ не му е мѣстото да разгледваме този моментъ отъ источно-румелийската история....

Независимостъ се основа отъ П. Каравеловъ, П. Славейковъ и въ нея работихъ, освѣнъ тѣхъ: Ив. Славейковъ, Д. К. Поповъ, Зах. Стояновъ, а отъ румелийскитѣ дѣйци—Ив. Саллабашевъ, Караджовъ, К. Калчовъ и др.

Литературно „Нез.“ се списваше много хубаво. Полемиката ѝ бѣше силна и масторска и въобще тя заслужаваше внимание. По отношение къмъ княжественнитѣ работи „Н.“ бичувше пълномощинский режимъ и искаше пълното възстановление на Т. Конституция; по отношение къмъ И. Румелия—„Нез.“ нѣмаше нѣкоя принципиална политика, ала се стараше да поддържа Алеко Паша князь Богориди въ направление анти-руско. Тѣзи именно антируски излазки направихъ жертва князь Богориди.... Въроятно е, че ако не бѣше го увлѣкълъ печата въ туй направление—*Независимостъ* най-напрѣдъ, *Южна България* по-късно,—той щѣше да си остане пакъ генералъ-губернаторъ на областта.

Прѣмница на „Независимостъ“ по отношение на румелийскитѣ дѣла бѣше **Южна България**—вѣстникъ за политика и литература. Той почна да излиза прѣвъ мѣс. януарий въ г. Пловдивъ, дваждъ въ недѣлята и отъ него сж излѣзли 220 броя, подъ главната редакция на г. Бенева.

В. „Южна България“ излазаше веднѣждъ въ недѣлята folio, 4 страници, по 4 стълбца, и годишний абонаментъ бѣше навредъ изъ областта 50 гр. зл., а извънъ — 60 гр. зл. Най-напрѣдъ отговоренъ редакторъ се подписваше П. Драгановъ, а втората година „Ю. Б.“ взе да излиза дваждъ въ недѣлята, съ уголъмена цѣна 70 гр. зл. а по-сѣнтѣ за отговоренъ редакторъ наченъ да подписва А. П. Семерджиевъ.

„Южна България“ се посвети прѣимущественно на источно-румелийскитѣ въпроси, тя се интересуваше близко съ областното законодателство, взе страната на князь Богориди, защото участницитѣ ѝ бѣхъ и управляющи областта при него. Освѣнъ Г. Бенева, въ тѣзи газета взехъ участие мнозина отъ тогавашнитѣ поддръжници на Князь Богориди, които бѣхъ чиновници: Гр. Караджовъ, Сл. Кесяковъ, Ив. Саллабашевъ, Д-ръ Данчовъ, Захарий Стояновъ и други.

Една отъ характеристикитѣ на тѣзи газета бѣхъ, че тя води отчаянна борба противъ „сѣдинитѣ“ и припознатия имъ органъ „Сѣединение.“ Както се знае, така нареченитѣ